

Documents

Museo

24 capones

Vitrinas con capones

1 - Mineritologia Minerales segun la clasificacion de Dana (algunas sin localidad), uno, 10 capones. Ejemplares bastante buenos, pero hay pocas especies.

2 - Patris Navires (En la vitrina como un departamento mineral en ejemplares bastante buenos). Coleccion de rocas eruptivas, metamorficas, sedimentarias bastante buena.

3 - Huila - Caqueta, Huila, Valle, Tolima, Caldas, Antioquia, Choco, Coleccion del Dr. R. Schiebe. En la vitrina. Combustibles (petrolio etc) Minerales, rocas, bastante buena (Cinabris de Tolima)

4 - Catálogo Coleccion VII, Alto Magdalena occidente de Cundinamarca, Coleccion del Dr. Schiebe - Cundinamarca - Boyacia

5 - Rocas con fósiles Cretácicos, buenos, sin determinar. Rocas sedimentarias, algunos minerales. La tercera parte sin determinar. Coleccion como las anteriores.

6 - Carta geol. Fisicos. pequeña coleccion de rocas para el publico, pero sin clasificar.

7 - ostrea aboyta d'orb. (Como pias de Villota los de regonia, bacilla etc. iguales a los traídos por el prof Clemente).

8 - Rocas sedimentaria, algunas eruptiva, fosiles. Cret, Algunas de Schiebe.

Documents

Codigo de referencia: F-JRyG 321/Mans/Carp20

Título / Descripción: Carpeta 20. Geologia de Colòmbia, 1944: "Museo". Manuscrit amb la disposició dels diferents elements a les vitrines. J. Royo i Gómez. Aquests documents són notes sobre les col·leccions del Museu i la seva disposició (es possible que indiquin fotos preses a determinades col·leccions). Quan arribaven al Museu Geològic les mostres recol·lectades per Royo i altres geòlegs del "Servicio", així com d'altres parts, es van incrementar els problemes d'infraestructura. Al seu primer informe, Royo fa referència a la demora en l'inici del treball d'etiquetat i d'arxiu dels exemplars de les col·leccions antigues i noves, degut a que s'havia d'invertir el temps en tasques purament mecàniques com la mecanografia, davant la carència d'una persona que es dediqués exclusivament a això. Una altra causa pel retard va ser la no reparació, demora de la mateixa i la no adquisició del mobiliari sol·licitat (vitrines i calaixos), de les caixes per col·locar exemplars, i de la falta d'etiquetes. A aquest propòsit, Royo descriu contínuament en els seus informes el disseny del Museu amb la distribució del mobiliari disponible i amb el que anava sol·licitant (vitrines de safates, mobles de calaixos i una vitrina d'exposició), tenint en consideració el màxim aprofitament de l'espai, i la millor lluminositat i visibilitat possibles. Aquesta tasca, posada de manifest al document que aquí exposem va ser continua durant l'estada de Royo al front del Museu, i dona idea de la labor de Royo en relació al disseny final de les exposicions.

Data del documento: 00/00/1944 ca.

Estado de conservación: Dolent

Idioma: Castellà

Notas:

Nombre del productor: Royo y Gómez, José

Historia del productor: (Castellò de la Plana, Espanya 1895 - Caracas, Venezuela 1961) José Royo Gómez va ser un dels principals representants a Llatinoamèrica de la "ciència espanyola" de la primera meitat del segle XX. Doctor en Ciències Naturals de la Universitat Central, la vida professional de Royo a Espanya va estar unida especialment al Museo Nacional de Ciencias Naturales de Madrid (MNCN), on va formar part de l'escola de Ignacio Bolívar i d'un dels moments més importants d'aquesta institució interactuant de forma important amb la JAE (de la que va rebre beques d'estudi a l'exterior) i la Real Sociedad de Historia Natural (on va exposar gran part dels seus treballs, realitzar controvèrsies i deixar un legat notable de publicacions). La seva labor a Espanya es va veure parada per la Guerra Civil a principis de 1939. Va ser l'encarregat de traslladar, instal·lar i posar en funcionament els laboratoris del MNCN a València i Barcelona davant la imminent caiguda de Madrid, abans de la seva sortida a França (compartint tal experiència amb altres científics e intel·lectuals espanyols, como els germans Machado) i el seu exili a Colòmbia i Veneçuela, degut al seu notable activitat política (diputat de les corts per Morella i Castelló) això li comportar dues penes de mort. Al juliol de 1939 Royo va arribar a Bogotà, gràcies al geògraf Pau Vila (resident a Colòmbia) i del, en aquells moment president liberal i afecte a la causa republicana, Eduardo Santos. Royo va entrar a formar part del recent constituït Servicio Geológico Nacional on va realitzar una labor molt important como geòleg i paleontòleg de camp, como planificador, administrador i como fundador del Museo Geológico Nacional de Colombia, potser la seva obra més important, al costat del primer Mapa Geològic d'aquest país i les seves aportacions a la bioestratigrafia del mateix. Lligat a la Universidad Nacional de Colòmbia i al Instituto Etnográfico de Bogotà, va exercir como catedràtic i se'l considera como un dels pilars en la consolidació de la geologia en l'àmbit acadèmic colombià. Al 1951 es va traslladar a Caracas, on va començar una nova labor, aquesta vegada amb característiques més acadèmiques, sense deixar de costat la seva passió per la bioestratigrafia i la museística

Nombre del Fondo: Royo y Gómez, José